

Forfatter: Molbech, Christian Knud Frederik

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1856-02-28)

Citation: Molbech, Christian Knud Frederik: "BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1856-02-28)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 181. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000073.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiel. d. 28de Februar 1856.

Min kiære Fader!

En nøiagtigere Correspondent — hvad Tiden angaaer — kan Du i det mindste ikke ønske dig, end jeg er. For to Timer siden fik jeg dit sidste Brev, og nu sidder jeg alt med Pen i Haand for at besvare det. Denne Hurtighed har dog mere sin Grund deri, at der netop i Aften afgaaer et Dampskib til Korsøer end deri, at jeg er saa overvætted fuld af Brevstof, saa jeg trænger til at udlade det. — —

Det gjør mig ondt at see, hvorledes Du møder begge mine Ønsker — om et indvortes og et udvortes Portrait — med »et høfligt Afslag« — men jeg maa dog sige, jeg ventede ikke stort Mere. Kun skal jeg tillade mig en kritisk Bemærkning med Hensyn til Afslaget hos Dronningen. Du slutter saaledes: »naar jeg afslog Hds. Majestæts Begiering, kan Du vel vide, hvilket Svar der maa følge paa din«. Omvendt synes mig, at Forholdet vilde være rigtigere: »Naar jeg har afslaaet min Søns Ønske, kan jeg vel ikke opfylde Deres Majestæts«. — Forresten kan jeg levende forestille mig den geniale, men stundom i sin maleriske Iver bacchantisk berusede Fru Jerichau s. 182— der nu troede at have sit Spil vundet ved at faae den godmodige Dronning til at gaae foran. Og med al Agtelse for nogle fortræffelige Portraiter af hende — vilde jeg dog ansee det for risikeerligt at betro hende mit Ansigt. Og dermed Basta — jeg skal ikke plage dig oftere. —

Hvad derimod det andet, indvortes Portrait angaaer, saa seer jeg ikke, hvorfor Udarbeidelsen af et enkelt Afsnit — Skildringen af Barndom og tidlig Ungdom f. Ex. nødvendig skulde medføre en heel Levnetsbeskrivelse, »som de første, spirende Blomsterskud, der efterhaanden udviklede den hele Væxt«. Dette skeer vel i Virkeligheden, at Knoppen udvikler sig til Blomst — men Maleren fængsler jo dog ogsaa Knoppen som saadan paa sit Lærred og overlader det til Beskueren at giette eller ane dens Fremtid. Men heller ikke herom vil jeg tale videre — thi Sligt maa komme fra inden.

Jeg vilde ønske, at jeg kunde meddele dig noget factisk Stof herovrefra — noget om »Stemninger og Tilstande«; men jeg — som dansk — er udenfor de første, idetmindste udenfor deres Udtalelse. Kun veed jeg, at Forbittrelsen imod Scheel er stor; der ymtes om Muligheden af at de ridderskabelige Rigsraader ville nedlægge en Protest ved det første Møde i Kiøbenhavn og derpaa bortferne sig — men det er vel kun en løs Formodning. Det kgl. Rescript til Stænderforsamlingen troer jeg, har mere forbauset, end ophidset; det har maaskee endog havt en god Virkning som enhver bestemt, kraftig Udtalelse. »Das muss man ihm doch lassen, ein energischer Kerl ist er«, sagde forleden En, som ikke er Ministerens Ven. Og de bestemt loyale Holstenere ville hellere have et kraftigt, om end noget hensynsløst Regimente, troer jeg, end et mildt, men svagt. Naar jeg derfor siger: Forbittrelsen imod Scheel er stor — saa vil dette alligevel ikke sige det Samme som udbredt. Thi, ligesaa lidt som Udfaldet af Rigsraadsvalgene betegner Folkestemningen i det hele — ligesaa lidt betegnes den ved Udtalelserne i Itzehoe. Men, som sagt, det er umuligt for en dansk, her i Kiel at erfare noget Paalideligt om politicis. — —

Christian.